

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 14 dhjetor 2018
Nr. ref.: RK 1303/18

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI49/18

Parashtrues

Ilmi Sopa

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës,
PML. nr. 316/2016, të 15 marsit 2017**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Ilmi Sopa (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), i cili përfaqësohet nga Berat Tmava, avokat nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, PML. nr. 316/2016, të 15 marsit 2017. Parashtruesi i kërkesës vendimin e lartpërmendur e ka pranuar më 28 mars 2017.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, me të cilin parashtruesi i kërkesës pretendon se i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) në ndërlidhje me nenin 6 [E Drejta për një Proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7, të nenit 113 [Jurisdiksioni dhe Palët e Autorizuar] të Kushtetutës, në nenin 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesë Individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).
5. Më 31 maj 2018, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) miratoi, në seancë administrative, plotësim-ndryshimin e Rregullores së punës, e cila u publikua në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës më 21 qershor 2018 dhe hyri në fuqi 15 (pesëmbëdhjetë) ditë pas publikimit të saj. Rrjedhimisht, gjatë shqyrtimit të kërkesës, Gjykata i referohet dispozitave juridike të Rregullores së re në fuqi.

Procedura në Gjykatë

6. Më 20 mars 2018, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatë.
7. Më 30 mars 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Selvete Gërxhaliu-Krasniqi gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Bekim Sejdiu.
8. Më 23 prill 2018, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga ai që të dorëzojë në Gjykatë fletëkthesën që dëshmon se kur e ka pranuar vendimin e kontestuar.
9. Më 25 prill 2018, parashtruesi i kërkesës dorëzoi një shkresë në Gjykatë në bazë të së cilës e njoftoi Gjykatën se nuk e posedon fletëkthesën.
10. Më 26 prill 2018, Gjykata njoftoi Gjykatën Supreme të Kosovës, për regjistrimin e kërkesës.

11. Më 3 maj 2018, Gjykata njoftoi Gjykatën Themelore në Prishtinë, për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga parashtruesi që të dorëzojë në Gjykatë fletëkthesën që dëshmon se kur e ka pranuar vendimin e kontestuar.
12. Më 14 maj 2018, Gjykata kërkoi nga parashtruesi i kërkesës që të dorëzojë në Gjykatë dy vendime të gjykatave të rregullta përkatësisht Aktgjykimin PKR. nr. 443/13, të Gjykatës Themelore në Prishtinë, të 17 marsit 2014 dhe Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, PAKR. nr. 224/2014, të 22 shtatorit 2014.
13. Më 16 maj 2018, parashtruesi i kërkesës i dorëzoi në Gjykatë dokumentet e kërkuara.
14. Më 17 maj 2018, Gjykata Themelore dorëzoi në Gjykatë përgjigjen në lidhje me fletëkthesën dhe kohën se kur parashtruesi e ka pranuar vendimin e kontestuar.
15. Më 13 qershor 2018, Gjykata kërkoi nga parashtruesi i kërkesës që të dorëzojë në Gjykatë, Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, PAKR. nr. 1546/2012, të 13 prillit 2013.
16. Më 16 qershor 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Snezhana Botusharova dhe Almiro Rodrigues. Më 26 qershor 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Altay Suroy dhe Ivan Čukalović.
17. Më 20 qershor 2018, parashtruesi i kërkesës kompletoi dosjen e kërkesës së tij para Gjykatës.
18. Më 9 gusht 2018, Presidenti i Republikës së Kosovës emëroi gjyqtarët e rinj: Bajram Ljatifi, Safet Hoxha, Radomir Laban, Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi.
19. Më 10 shtator 2018, Kryetarja e Gjykatës nxori vendim për zëvendësimin e gjyqtarëve Snezhana Botusharova dhe Altay Suroy, si anëtarë të Kolegjit shqyrtues, dhe në vend të tyre anëtarë të Kolegjit shqyrtues u caktuan gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi dhe Gresa Caka-Nimani.
20. Më 22 nëntor 2018, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarës raportuese dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

21. Më 1 korrik 2008, Prokuroria Publike Komunale në Prishtinë, ngriti aktakuzë PP. nr. 666-3/2008, kundër parashtruesit të kërkesës, për shkak të dyshimit të bazuar se ka kryer veprën penale "*marrje e ryshfetit*" nga neni 343, paragrafi 1 i Kodit Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejme : KPK).
22. Parashtruesi i kërkesës akuzohej se gjatë kohës sa ka qenë në marrëdhënie pune si gardian në Burgun e Lipjanit, ka marrë ryshfet nga një i burgosur i cili ka qenë në vuajtje të dënimit, duke i premtuar se do t'i pezullojë dënimin.
23. Më 19 tetor 2010, Gjykata Komunale në Prishtinë, përmes Aktgjykimit P. nr. 2608/08, shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës për kryerjen e veprës penale për të cilën ishte akuzuar, duke e dënuar me burgim në kohëzgjatje prej 4 (katër) muajsh.

24. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit të Kosovës, kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, P. nr. 2608/08, të 19 tetorit 2010, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, shkelje të ligjit penal dhe vërtetim të gabuar të gjendjes faktike.
25. Në anën tjetër, Prokurori Publik Komunal i Prishtinës kishte paraqitur ankesë për shkak të vendimit mbi dënimin duke propozuar që të pandehurit, përkatësisht parashtruesit të kërkesës t'i shqiptohet një dënim me burgim më të lartë, se dënimi i shqiptuar.
26. Më 31 janar 2011, Prokurori Publik i Qarkut në Prishtinë, përmes Parashtresës PPA. nr. 1-1/2011, kishte propozuar që ankesa e Prokurorit Publik Komunal të Prishtinës të aprovohet si e bazuar.
27. Më 12 prill 2013, Gjykata e Apelit e Kosovës, përmes Aktvendimit PAKR. nr. 1546/2012, aprovoi ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe çështjen e ktheu në rigjykim në shkallë të parë, ndërsa ankesën e Prokurorit Publik Komunal të Prishtinës e shpalli si jolëndore. Në këtë aktvendim, ndër të tjera, theksohet se Aktgjykimi i Gjykatës Komunale në Prishtinë, P. nr. 2608/08, i 19 tetorit 2010, është i paqartë, dhe në kundërthënie me arsyetimin dhe me shkresat e lëndës. Në këtë aktvendim, ndër të tjera, theksohet se me rastin e shqiptimit të dënimit për parashtruesin e kërkesës, i është shqiptuar dënimi nën minimumin e paraparë me ligj për këtë vepër penale.

Procedura pas kthimit të rastit në rigjykim (I)

28. Më 17 mars 2014, Gjykata Themelore-Departamenti për Krime të Rënda në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore), duke vepruar sipas aktakuzës së 1 korrikut 2008, dhe sugjerimeve të dhëna në Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, PAKR. nr. 1546/2012, të 12 prillit 2013, përmes Aktgjykimit PKR. nr. 443/13, shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës për veprën penale për të cilin ishte akuzuar, duke e dënuar me burgim në kohëzgjatje prej 6 (gjashtë) muajsh.
29. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit, kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore, PKR. nr. 443/13, të 17 marsit 2014, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, dhe shkelje të ligjit penal, vërtetim të gabuar të gjendjes faktike dhe vendimit mbi dënimin. Në anën tjetër, Prokurori i Apelit përmes parashtresës PPA/I. nr. 253/2014, kishte propozuar që ankesa e parashtruesit të kërkesës të refuzohet si e pabazuar.
30. Më 22 shtator 2014, Gjykata e Apelit, përmes Aktvendimit PAKR. 224/14 e anuloi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore, PKR nr. 443/13, të 17 marsit 2014, dhe çështjen e ktheu në rigjykim dhe rivendosje. Gjykata e Apelit të Kosovës, ndër të tjera, kishte sugjeruar që të ftohet përsëri i dëmtuari në cilësinë e dëshmitarit.

Procedura pas kthimit të rastit në rigjykim (II)

31. Në një datë të paspecifikuar, Gjykata Themelore ka ftuar të dëmtuarin në cilësinë e dëshmitarit, në mënyrë të rregullt por ftesa nuk është realizuar, pasi që i njëjti ka qenë i paarritshëm për Gjykatën.
32. Më 29 janar 2014, Gjykata Themelore në Prishtinë ka lëshuar urdhëresë për sjelljen e të dëmtuarit nga policia në shqyrtimin gjyqësor në cilësinë e dëshmitarit, dhe pas një kohe, është njoftuar nga Stacioni Policor në Pejë se i njëjti nuk gjendet në Kosovë.
33. Më 26 shkurt 2016, Gjykata Themelore, përmes Aktgjykimit PKR. nr. 528/14, e shpalli parashtruesin e kërkesës fajtor për kryerjen e veprës penale për të cilën ishte akuzuar, duke e dënuar me burgim prej 1 (një) viti, i cili dënim nuk do të ekzekutohet në afat prej 2 (dy) vjetësh, nëse parashtruesi nuk kryen vepër të re penale. Më tutje, në këtë aktgjykim theksohet:

“Gjykata ka përfill sugjerimet e Gjykatës së Apelit mirëpo duke ndërmarrë të gjitha veprimet ligjore si me urdhëresë, urdhërarrest, në asnjë mënyrë nuk ka ekzistuar mundësia që të sigurohet prania e tij në shqyrtim gjyqësor, dhe duke pasur parasysh se vepra penale bindshëm është vërtetuar nga provat materiale si dhe nga dëgjimi disa herë i dëmtuarit, bindshëm vërtetohet veprën penale dhe të akuzuarin e shpalli fajtor si në dispozitiv të këtij aktgjykimi”.

34. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit të Kosovës, kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore, PKR. nr. 528/14, të 26 shkurtit 2016, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, vërtetim të gabuar të gjendjes faktike, shkelje të ligjit penal dhe vendimit mbi dënimin. Parashtruesi i kërkesës në thelb ankohet se gjatë shqyrtimit gjyqësor nuk është bërë ballafaqimi direkt i parashtruesit të kërkesës me të dëmtuarin. Në anën tjetër, Prokurori i Apelit përmes parashtrësës PPA/I. nr. 242/2016, kishte propozuar që ankesa e parashtruesit të kërkesës të refuzohet si e pabazuar.
35. Më 21 korrik 2017, Gjykata e Apelit, përmes Aktgjykimit PAKR. nr. 262/2016, refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës, dhe vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore, PKR. nr. 528/14, të 26 shkurtit 2016. Gjykata e Apelit vlerësoi se Aktgjykimi i Gjykatës Themelore është i qartë dhe konkret, dhe se gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë. Më tutje, në aktgjykim shtohet:

“Pretendimi ankimor se aktgjykimi është përfshirë me shkelje esenciale, se nuk është bërë ballafaqimi i të akuzuarit [...], me të dëmtuarin [...] nuk qëndron kjo për arsye se sipas dispozitës së nenit 368, të KPP-së, në rastet kur personat nuk mund të gjenden dhe ekzistojnë pengesa të natyrës tjetër që pamundëson dëgjimin e dëshmitarit [...] e duke marrë parasysh se i njëjti është dëgjuar në PPK në Prishtinë, e cila deklaratë përputhet edhe me deklaratën e dëshmitarit E. S. e duke u bazuar edhe në provat nga shënimet të cilat i ka mbajtur i dëmtuari [...] gjykata e shkallës së parë ka ndërmarrë veprimet procedurale për sigurimin e prezencës të dëmtuarit I. S. në procedurë, mirëpo edhe me leximin e deklaratës së tij gjykata e shkallës së parë ka dhënë arsye të mjaftueshme dhe drejt ka konkluduar dhe në mënyrë të argumentuar ka vërtetuar se i akuzuari Ilmi Sopa është kryes i veprës penale [...]”.

36. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi paraqiti kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, PAKR. nr. 262/2016, të 21 korrikut 2017, duke u thirrur në shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe shkeljes së ligjit penal. Në anën tjetër, Prokurori i Shtetit të Kosovës, me parashtrësën KMLP. II. 238/2016, propozoi që ankesa e të akuzuarit, përkatësisht parashtruesit të kërkesës, të refuzohet si e pabazuar.
37. Më 15 mars 2017, Gjykata Supreme, përmes Aktgjykimit PML. nr. 316/2016, refuzoi si të pabazuar kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë. Gjykata Supreme në aktgjykimin e saj ka dhënë përgjigje të detajuar në të gjitha pretendimet e parashtruesit të kërkesës. Më tutje, në arsyetim theksohet:

“nuk qëndrojnë shkeljet esenciale të dispozitave të procedurës penale të theksuara në kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë për faktin se aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë është i qartë, konkret, nuk ka kundërthënie në dispozitiv e as të dispozitivit me arsyetimin e dhënë në aktgjykimet e kundërshtuara. Në arsyetimin e aktgjykimeve janë dhënë arsye të bollshme faktike dhe juridike duke bërë vlerësimin e provave të administruara në pajtim me dispozitën e nenit 370 par.7 të KPPK-së [...]”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

38. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon se me vendimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në ndërlidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
39. Parashtruesi i kërkesës pretendon se deri te shkelja e nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, ka ardhur si pasojë e dështimit të organeve kompetente, që gjatë procesit gjyqësor të bëhet dëgjimi i të dëmtuarit në cilësi të dëshmitarit, e cila sipas parashtruesit të kërkesës do të ishte vendimtare për sqarimin e fakteve thelbësore.
40. Parashtruesi i kërkesës pretendon: *“Gjykata Supreme në rastin e vendosjes për KML (Kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë) fare nuk ka marrë parasysh kërkesën e të dënuarit që të vërtetojë drejt dhe saktë të gjitha provat që gjinden në dosjen e lëndës sipas paragrafit 4, të nenit 31 të Kushtetutës lidhur me neni 6 të KEDNJ-së. Këtë refuzim, Gjykata Supreme nuk e ka arsyetuar dhe kjo përbën një vendim arbitrar që cenon të drejtën e palës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm”.* Parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta kanë vendosur vetëm në bazë të dëshmisë së një dëshmitari pa u mbështetur në prova të tjera materiale.
41. Parashtruesi i kërkesës thekson *“e drejta për të pranuar një vendim të arsyetuar përfshin obligimin e autoriteteve të ofrojnë arsye për vendimet e tyre me baza të arsyeshme në nivel procedural dhe material. [...] Sigurimi i arsyeve kërkon shpjegime me arsye bindëse dhe të ndërtuara mirë për vendimin e marrë në çdo rast individual i cili duhet të dyja: kriteret ligjore dhe elementet faktike në mbështetje të vendimit”.*
42. Parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që të shfuqizojë vendimet e gjykatave të rregullta dhe çështjen ta kthejë në rigjykim.

Pranueshmëria e kërkesës

43. Gjykata së pari duhet të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
44. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:
- “1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.
[...]
7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*
45. Në lidhje me këtë, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar dhe i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion.
46. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 49 [Afatet] të Ligjit, i cili parasheh:
- “Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. [...].*
47. Gjykata, gjithashtu i referohet rregullit 39 [Kriteret e pranueshmërisë] (1) (c) të Rregullores së punës, i cili parasheh:
- “(1) Gjykata mund të konsideroj një kërkesë të pranueshme nëse:
(...)
(c) kërkesa parashtrohet brenda katër (4) muajsh nga dita kur vendimi i mjetit të fundit efektiv juridik i është dorëzuar parashtruesit [...].*
48. Në fillim, Gjykata i referohet datës së dorëzimit të vendimit përfundimtar dhe datës së parashtrimi të kërkesës në Gjykatë për të vlerësuar nëse parashtruesi e ka dorëzuar kërkesën brenda afatit të caktuar prej 4 (katër) muajve.
49. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës, kërkesën në Gjykatë e ka dorëzuar më 20 mars 2018.
50. Në kërkesën e tij, parashtruesi i kërkesës pretendon se vendimin e kontestuar e ka pranuar më 15 dhjetor 2017.
51. Megjithatë, Gjykata nga përgjigja e dorëzuar nga Gjykata Themelore në Prishtinë, lidhur me datën e pranimi të vendimit të kontestuar, vërehet se përfaqësuesit të parashtruesit të kërkesës i është dorëzuar Aktgjykimi-i Gjykatës Supreme më 28 mars 2017.
52. Në përgjigjen e Gjykatës Themelore në Prishtinë, më tutje, sqarohet se parashtruesi i kërkesës më 30 nëntor 2017, ka kërkuar kopjen e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, PML. nr. 316/2016, të 15 marsit 2017. Kopjen e të njëjtit, parashtruesi e ka marrë më 15 dhjetor 2017.

53. Gjykata si datë për llogaritjen e afatit e konsideron 28 marsin 2017, datë në të cilën parashtruesi i kërkesës e ka pranuar vendimin e kontestuar, ndërsa kërkesën në Gjykatë e ka dorëzuar më 20 mars 2018, rrjedhimisht jashtë afatit të përcaktuar ligjor.
54. Prandaj, Gjykata konstaton se kërkesa nuk është dorëzuar brenda afatit ligjor të paraparë në nenin 49 të Ligjit dhe rregullit 39 (1) (c) të Rregullores së punës.
55. Gjykata përsërit se qëllimi i afatit ligjor prej 4 (katër) muajsh, sipas nenit 49 të Ligjit dhe rregullit 39 (1) (c) të Rregullores së punës, është që të promovojë siguri juridike, duke siguruar që rastet që ngrenë çështje kushtetuese të trajtohen brenda një periudhe të arsyeshme dhe për të parandaluar autoritetet dhe palët e tjera të interesuara që të mbahen në gjendje të pasigurisë për një periudhë më të gjatë kohore (Shih: vendimin e GJEDNJ-së, *P. M. kundër Mbretërisë së Bashkuar* nr. 6638/03, 24 gusht 2004, *Franz Hofstädter kundër Austrisë* nr. 25407/94, 12 shtator 2000).
56. Ky afat gjithashtu i mundëson parashtruesit potencial që të shqyrtojë nëse dëshiron të paraqes kërkesë dhe, nëse dëshiron, të vendosë për ankesat dhe argumentet konkrete që duhet ngritur (shih: vendimi i GJEDNJ-së *O'Loughlin dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, parashtresa nr. 23274/04), dhe të njëjtën kohë lehtëson vërtetimin e fakteve në këtë rast, meqë me kalimin e kohës, çdo shqyrtim i drejtë i çështjeve të ngritura bëhet problematik (Shih: Vendimi i GJEDNJ-së, *Nee kundër Irlandës*, nr. 52787/99, i 30 janarit 2003).
57. Ky rregull specifikon afatin kohor për kontrollin e ushtruar nga Gjykata dhe paralajmëron individët dhe autoritetet shtetërore për afatin pas të cilit kontrolli i tillë nuk është më i mundur (shih vendimi i GJEDNJ-së *Walker kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 34979/97, i 25 janarit 2000, *Sabri Güneş kundër Turqisë*, i 29 qershorit 2012, paragrafi 40).
58. Prandaj, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesit nuk është parashtruar brenda afatit ligjor të paraparë me nenin 49 të Ligjit dhe rregullin 39 (1) (c) të Rregullores së punës. Rrjedhimisht, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesit është e papranueshme, sepse kërkesa e parashtruesit është parashtruar jashtë afatit të paraparë ligjor.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenin 49 të Ligjit dhe në pajtim me rregullin 39 (1) (c) të Rregullores së punës, më 22 nëntor 2018, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë

Gjyqtarja raportuese

Selvete Gërxhaliu-Krasniqi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi